Ročník 1972

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 8 Vydána dne 28. dubna 1972 Cena Kčs 1,30

OBSAH:

24. Zákon České národní rady o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy

25. Vyhláška Českého báňského úřadu, kterou se určují obvody působnosti obvodních báňských úřadů

26. Vyhláška ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky o ochraně a rozvoji přírodních léčebných lázní a přírodních léčivých zdrojů

Oznámení o vydání obecných právních předpisů

Oznámení o uzavření mezinárodních smluv

24

ZÁKON

České národní rady

ze dne 25. dubna 1972

o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ

Organizace státní báňské správy

§ 1

(1) Státní báňskou správu v České socialistické republice tvoří a její úkoly plní

a) Český báňský úřad jako ústřední orgán státní správy,*)

b) obvodní báňské úřady, a to

1. Obvodní báňský úřad v Kladně,
2. Obvodní báňský úřad v Plzni,
3. Obvodní báňský úřad v Sokolově,
4. Obvodní báňský úřad v Mostě,
5. Obvodní báňský úřad v Trutnově,
6. Obvodní báňský úřad v Brně,
7. Obvodní báňský úřad v Ostravě,
8. Obvodní báňský úřad v Příbrami,
9. Obvodní báňský úřad v Tišnově.

(2) Obvody působnosti obvodních báňských úřadů určuje vyhláškou Český báňský úřad.

§ 2

(1) Úkoly státní báňské správy plní obvodní báňské úřady ve věcech, které nejsou vyhrazeny Českému báňskému úřadu.

(2) Český báňský úřad může v zájmu zhospodárnění výkonu státní správy nebo v jiném důležitém celospolečenském zájmu

a) pověřit plněním některých úkolů státní báňské správy jiný než místně příslušný obvodní báňský úřad nebo je sám převzít,

b) pověřit obvodní báňský úřad některými úkony, které jinak přísluší Českému báňskému úřadu,

*) § 2 odst. 1 č. 5 zákona České národní rady č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České socialistické republiky.

c) činit opatření pro větší území, než je obvod působnosti jednoho obvodního báňského úřadu.

ČÁST DRUHÁ

Rozšíření dozoru státní báňské správy

§ 3

Orgány státní báňské správy (§ 1) vykonávají státní odborný dozor (dále jen „dozor")

a) nad racionálním využíváním ložisek nevyhrazených nerostů, o nichž nebylo rozhodnuto, že se hodí k průmyslovému dobývání,*) a to v organizacích, které dobývají tato ložiska, popřípadě vydobyté nerosty také upravují nebo zušlechťují;

b) nad bezpečností práce a provozu, jakož i nad dodržováním stanovených pracovních podmínek v organizacích, pokud provádějí práce uvedené v písm. a);

c) nad bezpečností práce a provozu, jakož i nad dodržováním stanovených pracovních podmínek v organizacích, pokud provádějí

1. inženýrsko-geologický, hydrogeologický nebo jiný neložiskový geologický průzkum stavby zemské kůry, s výjimkou prací prováděných za účelem průzkumu základových půd pro občanskou nebo průmyslovou výstavbu,
2. těžbu písků nebo štěrkopísků v korytech vodních toků a v odstavených ramenech plovoucími stroji, popřípadě také úpravu nebo zušlechťování vytěžených surovin,
3. práce k zajištění stability podzemních prostorů za účelem ochrany povrchu, popřípadě k jiným účelům (podzemní sanační práce),
4. práce k zpřístupňování přírodních jeskyní a práce k jejich udržování v bezpečném stavu,
5. zemní stavební práce lomařským způsobem za použití strojů a výbušin, jestliže se na jedné lokalitě přemísťuje více než 100 000 m^3 horniny,
6. podzemní práce hornickým způsobem, zejména hloubení šachtic, ražení štol, tunelů (mimo dráhy) a dále jiných podzemních prostorů o objemu přesahujícím 500 m^3,
7. vrty z povrchu i z podzemí o délce nad 100 m a v případě, že se vrtají zařízením poháněným mechanickou silou, i vrty kratší,
8. zřizování, provoz nebo likvidaci zařízení pro uskladňování plynů nebo kapalin v přírodních horninových strukturách (podzemní zásobníky plynů nebo kapalin) včetně průzkumných a vrtných prací prováděných pro tyto účely;

d) nad bezpečností práce a nad dodržováním stanovených pracovních podmínek v organizacích, pokud razí nebo rekonstruují tunely, popřípadě jiná podzemní díla na drahách.

§ 4

Při výkonu dozoru podle § 3 přísluší orgánům státní báňské správy také

a) dozírat na stav, pohotovost a činnost záchranných stanic a záchranných sborů,

b) povolovat provádění trhacích prací,

c) ověřovat zkouškami technicko-hospodářských pracovníků, kteří v organizacích řídí práce podléhající dozoru podle tohoto zákona, znalosti předpisů potřebné pro výkon jejich funkcí a na základě těchto zkoušek posuzovat jejich odbornou způsobilost.

§ 5

Dozor orgánů státní báňské správy se nevztahuje

a) na práce uvedené v § 3 a 4 a na technická zařízení, pokud podle zvláštních předpisů podléhají obdobnému dozoru orgánů na úseku národní obrany, vnitra, dopravy a spojů,

b) na parní kotle na povrchu.

§ 6

(1) Při výkonu dozoru podle § 3 a 4 jsou orgány státní báňské správy oprávněny

a) kontrolovat prohlídkami objektů, pracovišť a zařízení, jak organizace plní povinnosti, uložené jim tímto zákonem a předpisy podle něho vydanými, a jak dodržují stanovené pracovní podmínky,

b) nařizovat odstranění zjištěných závad a nedostatků, popřípadě působit jinými vhodnými opatřeními k dodržování tohoto zákona a předpisů podle něho vydaných, jakož i k dodržování stanovených pracovních podmínek,

c) zastavit v potřebném rozsahu provoz organizace až do zjednání nápravy, zjistí-li závady, které zřejmě a bezprostředně ohrožují obecný zájem, zejména bezpečnost života nebo zdraví lidí,

d) zjišťovat na místě stav, příčiny a následky, hrozí-li provozu organizace nebo obecnému zájmu, zejména životu nebo zdraví lidí, závažné nebezpečí nebo dojde-li k závažné nehodě nebo k závažnému úrazu, popřípadě dozírat ve všech těchto případech na preventivní nebo záchrannou akci prováděnou organizací,

e) ukládat pracovníkům organizací, kteří svým zaviněním porušili závažné povinnosti vyplývající z tohoto zákona a předpisů podle něho vydaných, zejména z předpisů o bezpečnosti

*) § 5 odst. 2 a § 17 zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horního zákona).

a ochraně zdraví při práci nebo o bezpečnosti provozu, jakož i z předpisů k zajištění bezpečnosti vyhrazených technických zařízení, popřípadě z předpisů stanovících pracovní podmínky, nebo kteří zatajili skutečnosti důležité pro výkon dozoru, pokuty až do částky rovnající se trojnásobku jejich průměrného měsíčního výdělku,

f) ukládat organizacím za porušení předpisů uvedených v písm. e) pokuty až do částky 100 000 Kčs; za nedodržení termínu určeného k zjednání nápravy zvýšit původně uloženou pokutu až o 100 %.

(2) O zjištěných závadách a stanovených opatřeních vyrozumívají orgány státní báňské správy orgán nadřízený organizaci, popřípadě i jiné zúčastněné orgány.

(3) Pokuty podle odstavce 1 písm. e) a f) lze uložit jen do jednoho roku ode dne, kdy orgán státní báňské správy zjistil porušení předpisů, nejpozději však do tří let ode dne, kdy k porušení předpisů došlo.

Povinnosti organizací

§ 7

(1) Organizace provádějící práce uvedené v § 3 písm. a) jsou povinny dobývat ložiska racionálně, tj. hospodárně a pokud možno úplně, jakož i bezpečně, a to s ohledem jak na vlastní provoz a jeho pracovníky, tak i na okolí; pokud vydobyté nerosty také upravují nebo zušlechťují, jsou povinny dbát, aby nerosty byly při těchto činnostech řádně využity.

(2) Organizace provádějící práce uvedené v § 3 a 4 jsou povinny činit včas potřebná zabezpečovací opatření a bez odkladu odstraňovat nebezpečné stavy, které by mohly ohrozit provoz organizace nebo obecný zájem, zejména bezpečnost života nebo zdraví lidí.

(3) Nebezpečné stavy, které by mohly ohrozit provoz organizace nebo obecný zájem, zejména bezpečnost života nebo zdraví lidí, jakož i všechny závažné nehody a závažné úrazy jsou organizace povinny ihned ohlásit příslušnému obvodnímu báňskému úřadu. Podrobnosti o hlášení těchto událostí orgánům státní báňské správy, popřípadě jiným orgánům upravuje zvláštní předpis.*)

§ 8

(1) Organizace provádějící práce uvedené v § 3 a 4 jsou povinny ohlásit místně příslušnému obvodnímu báňskému úřadu nejméně 8 dnů předem zahájení, přerušení a ukončení všech průzkumných, hloubicích, razicích, sanačních a jiných prací prováděných v podzemí; z prací prováděných na povrchu jsou povinny stejným způsobem ohlašovat vrtné práce, které přesáhnou hloubku 100 m, a jiné, zejména zemní a dobývací práce, jejichž hloubka popřípadě výška přesáhne 5 m.

(2) Český báňský úřad může v dohodě se zúčastněnými ministerstvy a jinými ústředními orgány státní správy (dále jen „ústřední orgány") stanovit, že v určitých případech je možno ohlašovat práce uvedené v odstavci 1 hromadně, popřípadě rozšířit ohlašovací povinnost i na další práce uvedené v § 3 a 4, jestliže by jejich povaha vyžadovala zvýšený dozor nad jejich prováděním.

(3) Práce, podléhající ohlašovací povinnosti podle odstavce 1 a zahájené před účinností tohoto zákona, ohlásí organizace nejpozději do 30 dnů od počátku jeho účinnosti.

§ 9

Organizace jsou povinny orgánům státní báňské správy pro účely jejich dozoru podle § 3 a 4 kdykoliv umožnit vstup do objektů a na pracoviště, poskytnout nezbytnou součinnost, předložit všechny potřebné doklady a dokumentace a podat všechny potřebné zprávy a vysvětlení.

ČÁST TŘETÍ

Společná a závěrečná ustanovení

§ 10

Český báňský úřad vydává v dohodě s příslušnými ústředními orgány pro práce uvedené v § 3 a 4 obecně závazné právní předpisy

a) o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o bezpečnosti provozu; pro práce uvedené v § 3 písm. d) vydává pouze předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci,

b) o evidenci, registraci a vyšetřování pracovních úrazů a o hlášení a vyšetřování provozních nehod a poruch technických zařízení v organizacích,*)

c) o zkouškách a posuzování odborné způsobilosti pracovníků podle § 4 písm. c).

§ 11

(1) Český báňský úřad

a) vydává v dohodě s příslušnými ústředními orgány obecně závazné právní předpisy o výbušinách,

b) zajišťuje koordinaci podrobnějších bezpečnostně technických předpisů jednotlivých ústředních orgánů o používání výbušin (odstavec 3),

c) určuje pro všechna odvětví národního hospodářství, které výbušiny, pomůcky k jejich použití a typy skladů výbušin lze používat a za jakých podmínek.

(2) Předpisy pro výrobu a zpracování výbušin vydávají ústřední orgány řídící jejich výrobu.

*) Vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu č. 152/1969 Sb., o evidenci a registraci pracovních úrazů a o hlášení provozních nehod (havárií) a poruch technických zařízení.

(3) Jednotlivé ústřední orgány vydávají v rámci obecně závazných předpisů o výbušinách podrobnější bezpečnostně technické předpisy o používání výbušin v oboru jejich působnosti.

§ 12

(1) Vznikne-li pochybnost, zda jde o organizaci provádějící práce uvedené v § 3 a 4, rozhodne Český báňský úřad v dohodě s Českým úřadem bezpečnosti práce a po projednání s příslušným ústředním orgánem, jemuž organizace podléhá, nebo s příslušným krajským národním výborem, jde-li o organizaci řízenou národním výborem.

(2) Kde se v tomto zákoně používá pojmu „provoz" nebo „práce", rozumějí se tím činnosti, pracoviště a všechna s nimi související technická zařízení s výjimkami uvedenými v § 5.

§ 13

Zásady činnosti a organizaci orgánů státní báňské správy podrobněji upravuje statut státní báňské správy, který schvaluje vláda České socialistické republiky.

§ 14

Zrušuje se

a) ministerské nařízení č. 116/1908 ř. z., kterým se vydávají předpisy pro živnostenské provozování kamenolomů, hlinišť, pískoven a štěrkoven,

b) vládní nařízení č. 20/1954 Sb., o organizaci státní báňské správy, ve znění zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 124/1960 Sb. a ve znění zákona č. 61/1965 Sb., s výjimkou ustanovení § 6a písm. a) a b), pokud zmocňují federální ústřední orgány řídící výrobu výbušin vydávat předpisy pro výrobu a zpracování výbušin a jednotlivé federální ústřední orgány vydávat v rámci obecných předpisů o výbušinách podrobnější bezpečnostně technické předpisy o používání výbušin v oboru jejich působnosti.

§ 15

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1972.

Erban v. r.

Korčák v. r.

25

VYHLÁŠKA

Českého báňského úřadu

ze dne 26. dubna 1972,

kterou se určují obvody působnosti obvodních báňských úřadů

Český báňský úřad stanoví podle § 1 odst. 2 a § 2 odst. 2 písm. a) zákona České národní rady č. 24/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy:

§ 1

Úkoly státní báňské správy s výjimkou úkolů uvedených v § 2 plní

a) Obvodní báňský úřad v Kladně
   1. na území hlavního města Prahy,
   2. v kraji Středočeském;

b) Obvodní báňský úřad v Plzni
   1. v kraji Jihočeském,
   2. v okresech Domažlice, Klatovy, Plzeň-jih, Plzeň-město, Plzeň-sever, Rokycany a Tachov z kraje Západočeského;

c) Obvodní báňský úřad v Sokolově v okresech Cheb, Karlovy Vary a Sokolov z kraje Západočeského;

d) Obvodní báňský úřad v Mostě v kraji Severočeském;

e) Obvodní báňský úřad v Trutnově v kraji Východočeském;

f) Obvodní báňský úřad v Brně
   1. v kraji Jihomoravském,
   2. v okresech Bruntál, Olomouc, Přerov, Šumperk a Vsetín z kraje Severomoravského;

g) Obvodní báňský úřad v Ostravě v okresech Frýdek-Místek, Karviná, Nový Jičín, Opava a Ostrava-město z kraje Severomoravského.

§ 2

Plněním úkolů státní báňské správy u prací prováděných organizacemi podřízenými generálnímu ředitelství Československého uranového průmyslu se pověřují

a) Obvodní báňský úřad v Příbrami pro
   1. území hlavního města Prahy,
   2. okresy Benešov, Beroun, Kladno, Praha-východ, Praha-západ, Příbram a Rakovník z kraje Středočeského,
   3. kraj Jihočeský a kraj Západočeský,
   4. okresy Chomutov, Litoměřice, Louny, Most, Teplice a Ústí nad Labem z kraje Severočeského;

b) Obvodní báňský úřad v Tišnově pro
   1. okresy Kolín, Kutná Hora, Mělník, Mladá Boleslav a Nymburk z kraje Středočeského,
   2. okresy Česká Lípa, Děčín, Jablonec nad Nisou a Liberec z kraje Severočeského,
   3. kraj Východočeský, kraj Jihomoravský a kraj Severomoravský.

§ 3

Zrušuje se vyhláška předsedy Ústředního báňského úřadu č. 125/1960 Sb., kterou se stanoví obvody a působnost obvodních báňských úřadů.

§ 4

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1972.

Předseda:

Teper v. r.

26

VYHLÁŠKA

ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky

ze dne 17. dubna 1972

o ochraně a rozvoji přírodních léčebných lázní a přírodních léčivých zdrojů

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 70 odst. 1 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu:

Část I

Zřízení přírodních léčebných lázní

§ 1

Přírodní léčebné lázně může ministerstvo zdravotnictví ČSR (dále jen „ministerstvo") zřídit,

a) jsou-li v místě
   1. přírodní zdroje, které byly prohlášeny za léčivé (část II) a jichž se má přímo v místě využít k účelům lázeňské péče,
   2. klimatické podmínky, které byly prohlášeny za příznivé k léčení (část IV), a

b) jsou-li v místě splněny zvláštní hygienické požadavky stanovené ministerstvem.

Část II

Prohlášení přírodních zdrojů za léčivé

§ 2

(1) Za přírodní léčivé zdroje vod lze prohlásit dostatečně vydatné zdroje přirozeně se vyskytujících vod, jestliže

a) mají vzhledem ke svému chemickému složení nebo fyzikálním vlastnostem stálé vědecky prokázané léčivé účinky,

b) vyhovují potřebným hygienickým požadavkům,

c) jsou použitelné k léčebným účelům ve stavu, v jakém se vyskytují v přírodě, nebo po úpravě, která nenaruší jejich léčivé účinky, a

d) je v celospolečenském zájmu, aby jich bylo používáno k účelům léčebně preventivní péče.

(2) Za vody podle odstavce 1 písm. a) se považují vody, které se podstatně liší od jiných vod

a) teplotou nad 25 °C nebo

b) obsahem rozpuštěných neústrojných tuhých sloučenin (nejméně 1 g v 1 litru vody) nebo

c) obsahem plynů, např. kysličníku uhličitého (nejméně 1 g v 1 litru vody), sirovodíku (nejméně 1 mg v 1 litru vody) a radiové emanace (nejméně 37 n/Ci/litr) nebo

d) obsahem jiných součástí, které se v obyčejných vodách nevyskytují nebo se v nich vyskytují v menším množství, např. jodu (nejméně 5 mg v 1 litru vody), arsenu (nejméně 0,7 mg v 1 litru vody) a železa (nejméně 10 mg v 1 litru vody), anebo

e) obsahem jiných součástí s farmakodynamickými účinky.

§ 3

Pro prohlášení přírodních zdrojů plynů a emanací za léčivé platí obdobně podmínky stanovené v § 2 odst. 1 pro prohlášení přírodních léčivých zdrojů vod.

§ 4

Za přírodní léčivé zdroje rašelin, slatin, bahen a jiných zemin lze prohlásit dostatečně vydatná ložiska těchto peloidů, jestliže

a) mají vlastnosti a účinky uvedené v § 2 odst. 1 a

b) vznikla přirozenými geologickými nebo biologickými pochody.

§ 5

(1) Přírodní zdroj prohlašuje za léčivý ministerstvo na návrh Českého inspektorátu lázní a zřídel (dále jen „Inspektorát").

(2) Podnět k prohlášení přírodního zdroje za léčivý může dát národní výbor, v jehož obvodě je zdroj, nebo organizace, která hodlá zdroje využívat. Podnět se dává Inspektorátu.

(3) Podnět musí obsahovat popis zdroje a jeho okolí, způsobu jeho odkrytí nebo zachycení, vlastností a účinků jeho produktů a návrh způsobu jeho využití. K podnětu je třeba připojit geologický posudek, doklady o vydatnosti zdroje a o vlastnostech a účincích jeho produktů a o bakteriologickém posouzení zdroje.

§ 6

(1) Ministerstvo zruší na návrh Inspektorátu prohlášení přírodního zdroje za léčivý, pozbude-li

zdroj předepsaných vlastností a účinků stanovených v § 2 až 4, nebo nebude-li ho možno dále využívat k léčebným účelům. Podnět ke zrušení se dává Inspektorátu.

(2) V podnětu je nutno uvést důvod pro zrušení prohlášení přírodního zdroje za léčivý; zejména je třeba popsat, v jakém rozsahu, popřípadě jakým způsobem nastala ztráta vydatnosti zdroje nebo vlastností a účinků jeho produktů.

(3) Ministerstvo v opatření podle odstavce 1 může určit způsob a podmínky dalšího použití přírodního zdroje.

Část III

Prohlášení zdrojů vod za zdroje přírodních minerálních vod stolních

§ 7

(1) Za zdroje přírodních minerálních vod stolních lze prohlásit zdroje takových vod, které

a) mají vzhledem ke svému chemickému složení nebo fyzikálním vlastnostem stálé vědecky prokázané a pro lidské zdraví prospěšné účinky,

b) vyhovují potřebným hygienickým požadavkům a

c) jsou použitelné ve stavu, v jakém se vyskytují v přírodě.

(2) Za vody podle odstavce 1 písm. a) se považují vody, které obsahují nejméně 1 g kysličníku uhličitého a nejvýše 5 g rozpuštěných neústrojných tuhých sloučenin v 1 litru vody, přičemž tyto součásti ani jednotlivě ani vcelku se nevyznačují v tomto množství výraznými farmakodynamickými účinky.

(3) O prohlašování přírodních zdrojů za zdroje přírodních minerálních vod stolních a o zrušení prohlášení těchto zdrojů platí obdobně ustanovení § 5 a 6.

Část IV

Prohlášení klimatických podmínek za příznivé k léčení

§ 8

Klimatické podmínky jsou příznivé k léčení, jestliže způsobují vhodné změny reaktivity nebo jiných fyziologických funkcí organismů. Takové klimatické podmínky je třeba prokázat vědeckým průzkumem fyzikálních a fyzikálně chemických vlastností místního podnebí a jeho biologických účinků na lidský organismus.

§ 9

(1) Klimatické podmínky lze prohlásit za příznivé k léčení podle § 8, jestliže

a) relativní délka slunečního svitu v dlouhodobém průměru je alespoň 40 %, nejméně však 1650 hodin za rok,

b) teplotní zatížení (rozdíl teplot) nepřekračuje v měsíčním průměru 13 °C za 24 hodin,

c) vlhkost vzduchu je v měsíčním průměru nejvýše 87 %,

d) prašný spad nepřekračuje ve vnitřním lázeňském území 5 g/m^2 za měsíc.

(2) Pro prohlášení klimatických podmínek za příznivé k léčení je rozhodující nejen míra znečištění jednotlivými škodlivinami, ale i konečný obsah směsi škodlivin v ovzduší; přitom

a) střední hodnota poletujícího aerosolu nesmí překročit 0,15 mg/m^3 za 24 hodin a 0,5 mg/m^3 za 30 minut v případě, že jde o aerosol, který neobsahuje víc než 20 % volného kysličníku křemičitého,

b) střední hodnota kysličníku siřičitého nesmí překročit 0,05 mg/m^3 za 24 hodin a 0,2 mg/m^3 za 30 minut,

c) další škodliviny nesmějí překročit hodnoty určené v jednotlivých případech ministerstvem.

§ 10

(1) Klimatické podmínky prohlašuje pro určité místo za příznivé k léčení ministerstvo na návrh Inspektorátu.

(2) Podnět k prohlášení klimatických podmínek za příznivé k léčení může dát národní výbor, v jehož obvodě je místo, kde mají být přírodní léčebné lázně zřízeny, nebo organizace, která hodlá klimatických podmínek využít. Podnět se dává Inspektorátu.

(3) Podnět musí zejména obsahovat odborný posudek prokazující, že klimatické podmínky odpovídají hodnotám stanoveným v § 9 nejméně za období 1 roku před podáním podnětu.

§ 11

(1) Ministerstvo zruší na návrh Inspektorátu prohlášení klimatických podmínek za příznivé k léčení, jestliže klimatické podmínky ztratí předepsané vlastnosti a účinky nebo jestliže jich nebude možno dále využívat pro účely léčebně preventivní péče. Podnět ke zrušení se dává Inspektorátu.

(2) V podnětu je nutno uvést důvod pro zrušení prohlášení klimatických podmínek za léčivé; zvláště je třeba popsat v jakém rozsahu, popřípadě jakým způsobem nastala ztráta jejich předepsaných vlastností a účinků.

Část V

Využití přírodních léčivých zdrojů, zdrojů přírodních minerálních vod stolních a klimatických podmínek příznivých k léčení

§ 12

(1) K účelům lázeňské péče se smí využívat jen přírodních zdrojů, které byly prohlášeny za lé-

čivé. Využívání přírodních léčivých zdrojů k těmto účelům je přednostním celospolečenským zájmem.

(2) Přírodních léčivých zdrojů mohou využívat orgány a organizace, které jsou oprávněny poskytovat léčebně preventivní péči a jimž to povolí ministerstvo na návrh Inspektorátu.

(3) V povolení k využití přírodního léčivého zdroje se k zabezpečení jeho stálé vydatnosti, léčivých účinků a hygienické nezávadnosti jeho produktů stanoví

a) rozsah, způsob a podmínky využití,

b) podmínky pro hydrologické a chemické sledování zdroje v místě výskytu a v místě jeho aplikace,

c) zařízení, která je nutno k využití zdroje vybudovat a udržovat.

Na dodržování těchto podmínek dozírá Inspektorát; zjistí-li závady, nařídí jejich odstranění.

§ 13

(1) Využití přírodních léčivých zdrojů musí být plánováno a prováděno tak, aby odpovídalo jejich kapacitě.

(2) Orgán nebo organizace, která zdroje využívá nebo hodlá využívat, je povinna sestavovat plán využití přírodních léčivých zdrojů, v němž se určí též množství produktů přírodních léčivých zdrojů, kterých smí být použito k jiným účelům, než k účelům lázeňské péče. Plán schvaluje Inspektorát.

§ 14

Zdrojů přírodních minerálních vod stolních se využívá především v péči o zdraví lidu, a to zejména k dietetickým účelům a v boji proti alkoholismu. Využití těchto zdrojů musí být plánováno tak, aby odpovídalo jejich kapacitě. Plán využití zdrojů přírodních minerálních vod stolních sestaví orgán nebo organizace, která zdroje využívá nebo hodlá využívat. Plán schvaluje Inspektorát.

§ 15

Úpravu produktů přírodních léčivých zdrojů a přírodních minerálních vod stolních lze provádět jen podle zásad schválených Inspektorátem.

§ 16

(1) Pro využití klimatických podmínek příznivých k léčení platí obdobně ustanovení § 12 odst. 1 a 2.

(2) Orgány a organizace využívající příznivých klimatických podmínek k léčení musí každých 10 roků předložit Inspektorátu dokumentaci o klimatických podmínkách v lázeňském místě, ve které budou zhodnoceny léčivé vlastnosti klimatických podmínek a výsledky měření hodnot podle § 9.

Část VI

Ochrana přírodních léčebných lázní

§ 17

Ochrana přírodních léčebných lázní se zabezpečuje lázeňskými statuty, stanovením ochranných pásem kolem lázeňského místa a jinými ochrannými opatřeními.

§ 18

(1) Lázeňské statuty určují opatření, která je nutno provést v lázeňském místě, aby byl chráněn léčebný režim a aby bylo zachováno, popř. vytvořeno lázeňské prostředí.

(2) V lázeňském statutu vydávaném krajským národním výborem se zejména stanoví, že

a) ve vymezeném vnitřním území lázeňského místa (vnitřním lázeňském území) se zřizují a provozují jen zařízení sloužící lázeňskému provozu,

b) ve zbývající části lázeňského místa (vnějším lázeňském území) se zřizují a provozují závody a zařízení, jen pokud nepůsobí rušivě na poskytování lázeňské péče a na lázeňské prostředí,

c) v lázeňském místě budou provedena potřebná opatření pro hygienickou ochranu ovzduší, vody a půdy, pro ochranu proti hluku a otřesům a pro zlepšení klimatických podmínek a vzhledu lázeňského místa,

d) v lázeňském místě bude rozvíjena hospodářská a kulturně výchovná činnost vytvářející příznivé podmínky pro poskytování lázeňské péče,

e) průběžné pozemní komunikace budou vedeny mimo vnitřní lázeňské území a trasy přeletů letadel mimo lázeňské místo; místní pozemní komunikace a dopravní zařízení budou upraveny tak, aby plně sloužily potřebám a pohodlí návštěvníků lázeňského místa.

§ 19

(1) Nepostačí-li pro ochranu přírodních léčebných lázní opatření stanovená v lázeňských statutech a je-li třeba i v okolí lázeňského místa zabránit účinkům, které by ohrozily nebo ztížily lázeňskou péči a zhoršily klimatické podmínky nebo čistotu ovzduší, stanoví se ochranná opatření i mimo lázeňské místo. Jde-li o ochranu širšího rozsahu, vytyčí se kolem lázeňského místa ochranná pásma. Těmito ochrannými opatřeními se zakáže nebo omezí činnost škodlivá přírodním léčebným lázním anebo se uloží provádět hospodářskou činnost tak, aby vytvářela příznivé podmínky pro poskytování lázeňské péče.

(2) Je-li toho zapotřebí k ochraně přírodních léčebných lázní, stanoví se další ochranná opatření i mimo ochranná pásma. Ustanovení odstavce 1 třetí věty platí obdobně.

§ 20

Pokud vydání lázeňských statutů a stanovení ochranných pásem, popřípadě jiných ochranných opatření není vyhrazeno vládě, vydává lázeňské statuty, popřípadě stanoví ochranná pásma a jiná ochranná opatření na základě závazného posudku Inspektorátu příslušný krajský národní výbor. Jestliže krajský národní výbor zjistí při projednávání návrhů statutů, popřípadě ochranných pásem a jiných ochranných opatření, že by při ochraně lázeňských míst byly dotčeny důležité hospodářské zájmy, oznámí to ministerstvu. Ministr zdravotnictví předloží návrhy k rozhodnutí vládě ČSR.

§ 21

Aby se zabránilo škodám, které by mohly vzniknout přírodním léčebným lázním před vydáním lázeňských statutů, před stanovením ochranných pásem nebo před stanovením jiných ochranných opatření, může Inspektorát stanovit nezbytná prozatímní ochranná opatření, a to i mimo lázeňské místo nebo ochranná pásma. O obsahu těchto opatření platí přiměřeně ustanovení § 18 a 19.

§ 22

Orgány a organizace, které mají ve správě přírodní léčebné lázně, jsou povinny zřizovat a udržovat ve vnitřním lázeňském území meteorologické stanice a provádět měření škodlivin podle zásad určených Inspektorátem.

Část VII

Ochrana přírodních léčivých zdrojů

§ 23

(1) Ochrana přírodních léčivých zdrojů se zabezpečuje stanovením ochranných pásem a jinými ochrannými opatřeními.

(2) Ochranná pásma a jiná ochranná opatření zabezpečují ochranu přírodních léčivých zdrojů před takovou činností, zejména hospodářskou, která může rušit nebo jinak nepříznivě ovlivnit vydatnost, fyzikální vlastnosti, chemické složení anebo hygienickou nezávadnost přírodních léčivých zdrojů. Takovou činností mohou být zejména práce podléhající hornímu zákonu, hlubinné vrtání, hloubení, vykopávky, násypy, skládky, znečišťování, uvolňování, přivádění a odvádění vod i plynů, lámání kamene, trhání skal a těžba dříví.

§ 24

(1) Ochranná pásma se stanoví zpravidla ve třech stupních.

(2) Území, které bezprostředně obklopuje přírodní léčivý zdroj a v němž mohou být zdroj nebo jeho produkty nejsnáze a nejvážněji poškozeny, je ochranným pásmem 1. stupně. V tomto pásmu se učiní přísná opatření, aby byla zajištěna stálá vydatnost zdroje a jakost jeho produktů; zejména v něm jsou zakázány práce uvedené v § 23 odst. 2 s výjimkou prací potřebných pro provoz přírodních léčebných lázní nebo pro využití přírodních léčivých zdrojů, jež lze konat jen se souhlasem Inspektorátu.

(3) Je-li nebezpečí, že by přírodní léčivý zdroj nebo jeho produkty mohly být poškozeny ze vzdálenějších míst, musí se kolem ochranného pásma 1. stupně stanovit ještě ochranné pásmo 2. stupně. V tomto pásmu je dovoleno konat práce uvedené v § 23 odst. 2 jen se souhlasem Inspektorátu, který může vázat výkon těchto prací určitými omezeními.

(4) Aby se zabezpečila ochrana přírodního léčivého zdroje i v oblasti, která obklopuje ochranné pásmo 2. stupně a která má svými hydrologickými, geologickými a vegetačními poměry přímý vliv na udržení stálé vydatnosti zdroje nebo jakosti jeho produktů (např. infiltrační oblast), může se stanovit i ochranné pásmo 3. stupně. Pro toto pásmo se stanoví, které z prací uvedených v § 23 odst. 2 jsou dovoleny jen se souhlasem Inspektorátu, popřípadě s určitými omezeními.

§ 25

Je-li toho zapotřebí, stanoví se k ochraně přírodních léčivých zdrojů a jejich produktů jednotlivá ochranná opatření proti rušivým účinkům prací uvedených v § 23 odst. 2 i mimo ochranná pásma.

§ 26

Ustanovení § 20 platí i pro stanovení ochranných pásem, popřípadě dalších ochranných opatření pro ochranu přírodních léčivých zdrojů.

§ 27

Aby se zabránilo škodám, které by mohly vzniknout na přírodních léčivých zdrojích v mezidobí, než se pro ně stanoví ochranná pásma a jiná ochranná opatření, může Inspektorát stanovit nezbytná prozatímní ochranná opatření, a to zpravidla na návrh Českého geologického úřadu. Pro obsah těchto opatření platí přiměřeně ustanovení § 23 až 25.

§ 28

Všechny zásahy a úpravy na přírodních léčivých zdrojích se smějí provádět jen se souhlasem Inspektorátu.

§ 29

O ochraně zdrojů přírodních minerálních vod stolních platí přiměřeně ustanovení o ochraně přírodních léčivých zdrojů.

Část VIII

Povinnosti orgánů a organizací

§ 30

(1) Závazný posudek Inspektorátu*) musí být vyžádán zejména

*) § 50 odst. 1 zákona č. 20/1966 Sb.

a) před schválením územně plánovací dokumentace, která se týká lázeňských míst nebo ochranných pásem,

b) před vydáním územních rozhodnutí a stavebních povolení

1. pro stavby ve vnitřním lázeňském území a v ochranném pásmu přírodních léčivých zdrojů 1. stupně nebo užším prozatímním ochranném pásmu přírodních léčivých zdrojů,

2. pro stavby ve vnějším lázeňském území a v ochranném pásmu přírodních léčivých zdrojů 2. a 3. stupně nebo v širším prozatímním ochranném pásmu přírodních léčivých zdrojů, které nemají charakter občanské vybavenosti a bytové výstavby (kromě výtopen) prováděné do max. hloubky 6 m a podle schválené územně plánovací dokumentace,

3. pro výstavbu chatové a rekreační oblasti lázeňského místa,

c) před vydáním vodohospodářských povolení v ochranných pásmech a prozatímních ochranných pásmech přírodních léčivých zdrojů pro výstavbu odběrných zařízení a pro odběr podzemních vod; výjimky z této povinnosti se určí při stanovení ochranných pásem,

d) před vydáním povolení k pracím podléhajícím hornímu zákonu a k obdobným činnostem v ochranných pásmech přírodních léčivých zdrojů.

(2) Orgány, které jsou oprávněny činit nebo schvalovat opatření, k nimž je třeba závazného posudku Inspektorátu, nesmějí takové opatření učinit, nebo k nim dát souhlas, pokud Inspektorát nepodal k opatření kladný posudek nebo nebyly splněny podmínky v posudku stanovené.

(3) Vydání závazného posudku Inspektorátu a splnění podmínek v posudku stanovených konstatuje příslušný orgán v rozhodnutí o schválení územně plánovací dokumentace v územním rozhodnutí, stavebním povolení, vodohospodářském povolení nebo v povolení prací podléhajících hornímu zákonu.

§ 31

(1) Organizace, které provádějí vrtné práce, práce podléhající hornímu zákonu a jiné zemní práce, jsou povinny, zjistí-li zdroj termální vody [§ 2 odst. 2 písm. a)], nebo minerální vody [§ 2 odst. 2 písm. b) až e)], plynu nebo emanace, oznámit tento výskyt nejpozději do 15 dnů Inspektorátu.

(2) Inspektorát vede evidenci zdrojů termálních a minerálních vod, plynů a emanací, jejichž výskyt byl oznámen podle odstavce 1 a které dosud nebyly prohlášeny za přírodní léčivé zdroje nebo zdroje přírodních minerálních vod stolních, a navrhuje způsob jejich použití. V návrhu Inspektorát uvede též přiměřený způsob ochrany takového zdroje.

§ 32

Lesní porosty v lázeňském místě a v ochranných pásmech přírodních léčebných lázní a přírodních léčivých zdrojů (lesy zvláštního významu a určení) lze prohlásit za lesy účelové. Způsob hospodaření v těchto lesích bude určen v dohodě s Inspektorátem a stanoven v lesních hospodářských plánech.*)

Část IX

Společná a závěrečná ustanovení

§ 33

Opatření podle této vyhlášky, pokud by jimi mohly být dotčeny vyhledávání a těžba nerostných surovin, lesní a vodní hospodářství, ochrana ovzduší z hlediska technicko-ekonomického, zemědělská výroba a myslivost, dráhy a veřejné komunikace (zejména silnice), vytváření a ochrana zdravých podmínek a zdravého způsobu života a práce, zájmy státní ochrany přírody anebo jiné obecné zájmy, musí být předem projednána s příslušnými orgány.

§ 34

Spolupráce Inspektorátu s orgány hygienické služby, státní báňské správy a Státní technické inspekce ochrany ovzduší, popřípadě s jinými orgány inspekčního charakteru upravují dohody mezi těmito orgány, nebo mezi jejich nadřízenými ústředními orgány a ministerstvem.

§ 35

Zrušuje se vyhláška ministerstva zdravotnictví č. 151/1956 Ú. l., o ochraně přírodních léčebných lázní a přírodních léčivých zdrojů a o jejich využití.

§ 36

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. května 1972.

Ministr:

Doc. MUDr. **Prokopec**, CSc., v. r.

*) § 30 zákona č. 166/1960 Sb., o lesích a lesním hospodářství.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo dopravy

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s federálními výbory odborových svazů pracovníků železnic a pracovníků dopravy a silničního hospodářství **výnos** ze dne 17. prosince 1971 č. j. 55 087/71-03, **kterým se mění a doplňuje výnos** ministerstva dopravy ze dne 18. března 1967 č. j. 11 609/67, **o úpravě platových poměrů technickohospodářských pracovníků v organizacích v oboru působnosti ministerstva dopravy**, ve znění výnosů jej měnících a doplňujících.

Výnosem se upravuje mzda za práci přesčas technickohospodářských pracovníků v organizacích v oboru působnosti ministerstva dopravy v případech, kdy jim nebylo poskytnuto náhradní volno.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1972 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy (odbor práce a mezd) a ve všech organizacích v oboru působnosti ministerstva dopravy, které tento výnos používají.

Federální ministerstvo financí

— vydalo podle § 18 zákona č. 73/1952 Sb., o dani z obratu, **I. Změny a doplňky Seznamu oborů a skupin výrobků, u nichž se s účinností od 1. ledna 1972 odvádí daň z obratu rozdílem mezi VC a MC, popř. sníženou o obchodní srážku,** čj. VI/2 - 3.516/72 z 8. března 1972,

— vydalo podle § 19 zákona č. 73/1952 Sb., o dani z obratu, **I. Změny a doplňky sazebníku daně z obratu platného od 1. ledna 1972,** čj. VI/2 - 5.132/72 z 20. března 1972.

Uvedené výnosy budou otištěny ve Finačním zpravodaji. Do výnosů je možno nahlédnout u okresních a krajských finančních správ, u federálního ministerstva financí a ministerstev financí ČSR a SSR.

Federální ministerstvo financí a ministerstva financí ČSR a SSR

vydala dne 7. března 1972 výnos o vymezení oprávnění krajských finančních správ a krajských národních výborů k povolování úlev na odvodech do státního rozpočtu a důchodové dani (čj. MF ČSSR VI/1-1098/1972, čj. MF ČSR 154/6422/72 a čj. MF SSR 8/450/1972)

Výnos nabývá účinnosti dnem jeho oznámení ve Sbírce zákonů a bude otištěn ve Finančním zpravodaji.

Do výnosu lze nahlédnout u okresních a krajských finančních správ, finančních odborů okresních a krajských národních výborů, u federálního ministerstva financí a ministerstev financí ČSR a SSR.

Federální ministerstvo národní obrany

vydalo v Souboru mzdových předpisů pro občanské pracovníky, reg. v částce 7 Sb. z roku 1968 další mzdový předpis: „**Výnos** ze dne 30. prosince 1971, čj. 4990-FS/5-1971 **o platových poměrech technickohospodářských pracovníků — občanských pracovníků vojenské správy topografické služby ČSLA.**“

Tímto výnosem, který nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1972 se ruší: „Výnos ministra národní obrany ze dne 30. června 1960 čj. 23 528/FS o úpravě platových poměrů technických a administrativních zaměstnanců vojenské topografické služby ČSLA.“

Do předpisu lze nahlédnout na federálním ministerstvu národní obrany.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo **výnos** ze dne 17. března 1972 čj. II/4-886/72-7400 **o mzdové preferenci a dalších náležitostech pracovníků zajišťujících montáž technologického zařízení na trase transitního plynovodu.**

Výnosem se upravují podmínky a rozsah poskytování mzdové preference, zvláštních odměn a náborových příplatků pracovníkům organizací zajišťujících montáž technologického zařízení na trase transitního plynovodu, uvedených v příloze k tomuto výnosu a vybraných organizací zajišťujících projekci, konstrukci a ostatní technické práce pro technologické vybavení kompresních stanic a měřícího, řídícího a sdělovacího systému.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1972. Byl rozeslán všem zúčastněným federálním ústředním orgánům a ministerstvům práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky.

Do výnosu lze nahlédnout u federálních ministerstev práce a sociálních věcí, hutnictví a strojírenství, paliv a energetiky, dopravy, spojů a u ministerstev práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky.

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj a federální ministerstvo spojů

vydaly v dohodě se Státní plánovací komisí a Státní arbitráží ČSSR a po projednání s ministerstvem výstavby a techniky ČSR a ministerstvem výstavby a techniky SSR podle § 53 písm. b) zák. č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 50 odst. 1 vyhl. č. 107/1966 Sb., o dokumentaci staveb, k provedení usnesení předsednictva vlády ČSSR ze dne 15. 7. 1971, č. 218, **pokyny č. 1** federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj a federálního ministerstva spojů ze dne 23. března 1972 **pro zabezpečování investic spojů podmiňujících komplexní bytovou výstavbu.**

Pokyny nabyly účinnosti dne 1. dubna 1972.

Účelem těchto pokynů je v návaznosti na obecné předpisy vytvořit podmínky pro včasnou přípravu a realizaci investic spojů podmiňujících komplexní bytovou výstavbu zabezpečujících telefonizaci a služby spojů v nově budovaných obytných souborech a upravit spojování prostředků umožňujících hospodárné řešení vybavenosti v této oblasti.

Pokyny budou uveřejněny v částce 2 Zpravodaje federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj a ministerstev výstavby a techniky České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky, ročníku IV (1972).

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj

v dohodě s ministerstvem výstavby a techniky ČSR a ministerstvem výstavby a techniky SSR vydalo dne 31. března 1972 pod čj. 7048/IV-1/72 **pokyny č. 2 pro dovozy přístrojů, strojů a zařízení v rámci plánu rozvoje vědy a techniky na rok 1973.**

Pokyny se týkají organizací a pracovišť výzkumné a vývojové základny ČSSR, nabyly účinnosti dnem 31. března 1972, byly rozeslány všem ministerstvům a ostatním ústředním orgánům ČSSR, ČSR a SSR, lze do nich nahlédnout v odboru řízení výzkumu a vývoje na federálním ministerstvu pro technický a investiční rozvoj, na ministerstvu výstavby a techniky ČSR, na ministerstvu výstavby a techniky SSR a budou zveřejněny v částce 2 ročníku 1972 Zpravodaje federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj.

Ministerstvo práce a sociálních věcí České socialistické republiky

vydalo podle § 239 zákoníku práce v dohodě s ústředním výborem Českého odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos** ze dne 5. dubna 1972 čj. VI/2-1420-30. 3. 1972, kterým se stanoví **podmínky pro uzavírání dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr.**

Výnos nabude účinnosti dnem 1. května 1972 a je publikován ve Zpravodaji ministerstva práce a sociálních věcí České socialistické republiky, částka 7/1972. Do výnosu lze nahlédnout v ministerstvu práce a sociálních věcí České socialistické republiky a v odvětvových odborech krajských a okresních národních výborů.

Ministerstvo výstavby a techniky České socialistické republiky

vydalo v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a v dohodě s ústředními výbory Českého odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu, Českého odborového svazu pracovníků školství a vědy a Českého odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a ve výrobě stavebních hmot ve smyslu ustanovení § 239 zákoníku práce **výnos** ze dne 18. dubna 1972 č. j. 972/02, **kterým se stanoví podmínky pro uzavírání dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr v organizacích ministerstva výstavby a techniky České socialistické republiky.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. června 1972. Lze do něj nahlédnout v odboru 12 ministerstva výstavby a techniky ČSR.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Federální ministerstvo zahraničních věcí oznamuje, že

1. u generálního tajemníka OSN byla dne 11. října 1971 uložena listina o přístupu Afghánistánu k Celní úmluvě o mezinárodní přepravě zboží na podkladě karnetu TIR, sjednané v Ženevě dne 15. ledna 1959.

   Podle ustanovení svého článku 40 odst. 2 Úmluva vstoupila pro Afghánistán v platnost dnem 9. ledna 1972.

   Tímto se doplňuje sdělení uveřejněné v částce 50 Sbírky zákonů, ročník 1970 a částce 34 Sbírky zákonů, ročník 1971;

2. u generálního tajemníka OSN byla dne 30. července 1971 uložena ratifikační listina Nizozemí k Úmluvě o politických právech žen, sjednané v New Yorku dne 31. března 1953.

   Podle ustanovení svého článku VI, odst. 2 Úmluva vstoupila pro Nizozemí v platnost dnem 28. října 1971.

   Tímto se doplňuje sdělení uveřejněné v částce 36 Sbírky zákonů, ročník 1970;

3. u belgického ministerstva zahraničních věcí a zahraničního obchodu byla dne 12. října 1971 uložena listina o přístupu Kanady k Úmluvě o zřízení Rady pro celní spolupráci, sjednané v Bruselu dne 15. prosince 1950.

   Podle ustanovení svého článku XVIII, odst. c) Úmluva vstoupila pro Kanadu v platnost dnem 12. října 1971.

   Tímto se doplňují sdělení uveřejněná v částkách 15 a 20 Sbírky zákonů, ročník 1970 a částkách 7 a 10 Sbírky zákonů, ročník 1971;

4. u generálního tajemníka OSN bylo dne 19. července 1971 uloženo prohlášení Fidži o vázanosti Úmluvy o souhlasu k manželství, minimálním věku pro uzavření manželství a registraci manželství, sjednané v New Yorku dne 10. prosince 1962.

   Podle ustanovení svého článku 6 odst. 2 Úmluva vstoupila pro Fidži v platnost dnem 19. října 1971.

   Tímto se doplňují sdělení uveřejněná v částkách 15, 20 a 30 Sbírky zákonů, ročník 1970;

5. u ministerstva zahraničních věcí Francouzské republiky bylo dne 16. srpna 1971 uloženo prohlášení Fidži o vázanosti Mezinárodní úmluvou o ochraně podmořských kabelů, sjednané v Paříži dne 14. března 1884.

   Úmluva byla publikována vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 97/1925 Sb.

   Úmluvou jsou nyní vázány kromě ČSSR tyto státy:

   Argentina, Belgie, Brazílie, Dánsko, Dominikánská republika, El Salvador, Francie, Guatemala, Írán, Itálie, Kolumbie, Kostarika, Lucembursko, Malta, NSR, Nizozemí, Norsko, Portugalsko, Rakousko, Rumunsko, Řecko, Spojené státy americké, SSSR, Španělsko, Švédsko, Turecko, Uruguay a V. Británie;

6. u generálního tajemníka OSN byla dne 1. listopadu 1971 uložena listina o přístupu Lucemburska k Úmluvě o vymáhání výživného v cizině, sjednané v New Yorku dne 20. června 1956.

   Podle ustanovení svého článku 14 odst. 2 Úmluva vstoupila pro Lucembursko v platnost dnem 1. prosince 1971.

   Tímto se doplňují sdělení uveřejněná v částce 50 Sbírky zákonů, ročník 1969 a částce 27 Sbírky zákonů, ročník 1970;

7. u francouzské vlády byla dne 3. listopadu 1971 uložena listina o přístupu Španělska k Úmluvě o mezinárodních výstavách, sjednané v Paříži dne 22. listopadu 1928 a pozměněné Protokoly ze dne 10. května 1948 a ze dne 16. listopadu 1966.

   Tímto se doplňuje sdělení uveřejněné v částce 10 Sbírky zákonů, ročník 1971;

8. u švýcarské vlády bylo dne 24. prosince 1971 uloženo prohlášení Fidži o vázanosti Mezinárodní úmluvy o zákazu používání bílého (žlutého) fosforu k výrobě zápalek, sjednané v Bernu dne 26. září 1906.

   Tímto se doplňuje sdělení uveřejněné v částce 10 Sbírky zákonů, ročník 1971;

9. u generálního tajemníka OSN byla dne 9. září 1971 uložena listina o přístupu Norska k Úmluvě o pevninské mělčině, sjednané v Ženevě dne 29. dubna 1958.

   Podle ustanovení svého článku 11 odst. 2 Úmluva vstoupila pro Norsko v platnost dnem 9. října 1971.

   Tímto se doplňují sdělení uveřejněná v částce 18 Sbírky zákonů, ročník 1970 a částkách 7 a 15 Sbírky zákonů, ročník 1971;

10. u nizozemského ministerstva zahraničních věcí byla dne 29. dubna 1971 uložena listina o přístupu Rumunska k Úmluvě o civilním řízení, sjednané v Haagu dne 1. března 1954.

    Podle ustanovení svého článku 28 odst. 2 Úmluva vstoupila pro Rumunsko v platnost dnem 29. ledna 1972.

    Listina o přístupu Rumunska obsahovala výhradu k článkům 30 a 34 odst. 3 Úmluvy jejíž text je uložen v archivu federálního ministerstva zahraničních věcí.

    Úmluva byla publikována vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 72/1966.

    Úmluvou jsou nyní vázány kromě ČSSR tyto státy:

    Belgie, Dánsko, Finsko, Francie, Itálie, Japonsko, Jugoslávie, Lucembursko, Maďarsko, NSR, Nizozemí, Norsko, Polsko, Portugalsko, Rakousko, SSSR, Španělsko, Švédsko, Švýcarsko a Vatikán;

11. u generálního tajemníka OSN byla dne 30. prosince 1971 uložena ratifikační listina Portugalska k Jednotné úmluvě o omamných látkách, sjednané v New Yorku dne 30. března 1961.

    Podle ustanovení svého článku 41 odst. 2 Úmluva vstoupila pro Portugalsko v platnost dnem 29. ledna 1972.

    Tímto se doplňují sdělení uveřejněná v částce 50 Sbírky zákonů, ročník 1969 a částce 18 Sbírky zákonů, ročník 1970;

12. u mexického ministerstva zahraničních věcí byla dne 12. července 1971 uložena listina o přístupu Svazijska k Úmluvě o sjednocení některých pravidel o mezinárodní letecké přepravě prováděné jinou osobou než smluvním dopravcem, doplňující Varšavskou úmluvu ze dne 12. října 1929, podepsané v Guadalajaře dne 18. září 1961.

    Podle ustanovení svého článku XIV. odst. 2 Úmluva vstoupila pro Svazijsko v platnost dnem 10. října 1971.

    Tímto se doplňují sdělení uveřejněná v částce 50 Sbírky zákonů, ročník 1969, a částkách 27 a 36 Sbírky zákonů, ročník 1970 a částce 15 Sbírky zákonů, ročník 1971;

13. u generálního tajemníka OSN byla dne 29. července 1971 uložena listina o přístupu Jordánska k Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích, sjednané ve Vídni dne 18. dubna 1961.

    Podle ustanovení svého článku 51 odst. 2 Úmluva vstoupila pro Jordánsko v platnost dnem 28. srpna 1971.

    Tímto se doplňují sdělení uveřejněná v částkách 14, 18 a 30 Sbírky zákonů, ročník 1970 a částkách 7, 15 a 34 Sbírky zákonů, ročník 1971.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 3. prosince 1971 byly v Budapešti podepsány:

a) Dohoda o vědeckotechnické spolupráci na problému „Technické, ekonomické a technologické základy kontejnerového dopravního systému členských států RVHP pro vnitrostátní a mezinárodní přepravu“ a

b) Dohoda o vědeckotechnické spolupráci na problému „Použití výpočetní techniky a matematických metod v dopravě“.

Ověřené kopie výše uvedených smluvních dokumentů jsou uloženy v archívu federálního ministerstva zahraničních věcí.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 18. ledna 1972 byl v Praze podepsán Protokol mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Bulharské lidové republiky o výměně zboží a platech v roce 1972.

Protokol vstoupil v platnost dnem podpisu s účinností ode dne 1. ledna 1972. Jeho platnost končí dnem 31. prosince 1972.

Text Protokolu je uložen v archivu federálního ministerstva zahraničních věcí.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 10. února 1972 byla v Pekingu podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Čínské lidové republiky o výměně zboží a platech v roce 1972.

Dohoda platí ode dne 1. ledna 1972 do dne 31. prosince 1972.

Text Dohody je uložen v archivu federálního ministerstva zahraničních věcí.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 26. února 1972 byl v Káhiře podepsán Protokol na rok 1972 k dlouhodobé obchodní dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Egyptskou arabskou republikou ze dne 10. července 1965.

Protokol vstoupil podle svého článku 2 v platnost dnem podpisu, tj. dnem 26. února 1972, s účinností ode dne 1. ledna 1972.

Text Protokolu je uložen v archivu federálního ministerstva zahraničních věcí.

Vydavatel: Federální statistický úřad — **Redakce:** Praha 1 Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p., Praha 1 Malá Strana, Tržiště 9 — telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné je stanoveno na dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku podle výměru ČCÚ č. 1646/22/71 a SCÚ č. 700-C/71-MC ze dne 22. 10. 1971 — **Roční předplatné činí 68,— Kčs** a vybírá se v I. čtvrtletí — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí, nejpozději 10 dní před stanoveným datem — Frankované reklamace se uznávají jen dojdou-li do 15 dnů po vydání reklamované částky — **Účet pro předplatné:** SBČS Praha 1 — účet. č. 10-11-0328 1 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07 číslo 313 348 Be 55 — **Tiskne:** Státní tiskárna, n. p., Praha 1 - Malá Strana, Karmelitská 6.
Dohlédací pošta — Praha 07